

ט
אב
לכל השנה - עמוד אחד ליום
לימוד שולחן ערוך אורח חיים
אורח חיים היומי

"משה" שואל מחברו "יעקב":

אתה רוצה להיות "בן עולם הבא"?

כל השונה
- הלוות -
- בכל יום -
mobtach lo shava
ben "olam haavah"

רבי יוסף קרוי עילאי
בעל מני ספר שלחון ריבוי
ספר ברכות שבח ברבי
רבנן חסיד האיסלאמי של
רבנן נבון רבנן ברכות
(שב איזור ר' באבורי דוד)

קודם הלימוד יאמרו: הנה רוצה למדוד, בך שיבאנו הפלמו רוחה ליקוי מעשה, וליקוי מדרות ישרות. ולבני נדעת הקורה. **ונברני עוזה לשם יחוּד קודשא בריך הוא ושביגתא בשם יהוה ושביגתא מותנתקדים יאהדרנהי** על ידי הגעלם בדחיפתו ורחימתו ביהודה שלים בשם כל ישראל.

ח. וכל זה הסדר כשליא ירדו גשמיין כל אל ירדו ברכעה (פירוש המתר היורד להצמיח כל צמח ועשב הארץ נקרא רביעה מפני שרבע ומעבר את הקרקע כדכתיב כי כאשר ירד הגשם וגוי והולדה והצמיחה וגומר) וצמחו העשבים והתחלו ליבש הארץ אלו מתענים ווועקים עד שירדו גשמיין או עד شبשו הצמחים וכן אם הגיעו זמן הפסח או קרוב לו שהוא זמן פריחת האילנות בארץ ישראל ולא ירדו גשמי הררי אלו מתענים ווועקים עד שירדו גשמיין הרαιים לאילנות או עד שעבור זמנם וכן אם הגיע חג הסוכות ולא ירדו גשמי הרבה כדי למלאות מהם הבורות והשיחין והמערות הרי אלו מתענים עד שירד גשם הראי לבורות ואם אין להם מים לשתוות ואפילו בימות החמה פסקו הגשמיין בין גשם לגשם מ' יום בימות הגשמיין הרי זה מכת בצורת ומתענים ווועקים עד שירדו גשמיין או עד شبورو זמן:

ט. בימה דברים אמרוים בארץ ישראל וכל הדומה לה אבל במקומות שעונת הגשמיין שלהם קודם שבעה עשר במרחxon או אחר זמן זה כשייעז זמנם ולא ירדו גשמיין ייחדים מתענים שני וחמשי ושני ומפסקים בראש חדש הנוכה ופורים ושהון אחר כך כמו כמו שהוא ימים אם לא ירדו גשמיין בית דין גזורי יג' תעניות על הסדר שאמרנו:

י. כל תענית שגורים הצור בחוצה לארץ אוכלים בהם בלילה ודינם כדין שאר תעניות שאין גוררים על הצור תענית כגון צום כפור אלא בארץ ישראל בלבד ובגלל המתר ובאותם עשר תעניות שם שלשה אמצעים ושבע אחרונות:

יא. היו מתענים על הגשמיין ונענו כמה ירדו ויהיו פוסקין מן התענית משיכנסו בעומק הארץ החרבה טפה ובבינותנית שני טפחים ובעבדה שלשה טפחים (ושיעור כמה צרכין לירד לברך עליהם עיין לעיל סימן רכ"א). ואם התחלו לירד אחר החזות ישלמו אותו היום (ועיין לעיל סימן תקס"ט בסופו) ואם התחלו לירד קודם החזות לא ישלמו אלא יאכלו ויישטו ויעשו יום טוב ולערב יתקבזו ויאמרו היל הגдол:

המשך סימן תענית – דיני תענית שמתפלין בארץ ישראל על הגשמיין ד. עברו אלו [ולאגענו] בבית דין גזוריין עוד שבע תעניות על הצור שני וחמשי ושני וחמשי ושני וחמשי ושני וכל מה שאסור בשלשה שלפנין אלו אסור אף באלו ויתירין אלו שמתריעין בהם בשופר על הרכות שמוסיפים בהם ומתפללים ברחוב העיר ומורידין ז肯 להוכחים ומוסיפין שיש ברכות בתפלת שחירות ובתפלת המנחה וגועלם את החניות ובשני לעת ערב פותחין מעט (אותן החניות המוכרות כאילה ושתיה) (בית יוסף נסס ל"ט) כדי שימצאו לנו לנטות לסעודה הלילית ובחמשי פותחין כל היום החניות המוכרות מכל מפני כבוד השבת ואם יש להנחות שני פתחים פותח אחד ונעל אחד ואם יש להנחות אצטבא לפניו פותח בדרכו חמישי ואינו חושש:

ה. עוברות ומניות מתענות אבל לא ב' ראשונות ולא ב' אהרוןנות ומיהו לא יאכלו אלא כדי קיום הولد (ואסור להן להחמי ולהתענות) (פס"ז סימן מכ"ט):

ג. אחר שנגزو יג' תעניות אלו אם לאגענו אין גזוריין עוד והני מיili' כשתענים על הגשמיין לפי שכשubarו אלו כבר עברו זמן הגשמיין ואין בהם הוועלה אבל על שאר פורענותות מתענים והולכים עד שעינו:

ז. כשתענים על הגשמיין ועברו יג' תעניות אלו ולאגענו ממעטין במושא ומתן ובבנין של שמחה (אלא אם כן כותל ונטה ליפול) (נויל) וממעטין באירוסין ונישואין אלא אם כן לא קיים מצות פריה ורבייה וממעטים בשאלות שלום בין אדם לחברו ותלמידי הכהנים לא ישאלו שלום אלא כנופין וכמנדים למקום ועם הארץ שנתן להם שלום משבין לו בשפה רפה וכבוד ראש ותלמידי הכהנים לבדם חזורים ומתענים שני וחמשי ושני עד שיצא ניסן של תקופה ומותרין לאכול בלילה ובמלאה ובשאר הדברים ומפסקים בראש חדש הנוכה ופורים יצא ניסן של תקופה והוא כשהגיע המשמש לתהלה מול השור אין מתענון עוד שאין הגשמיין ביום זה אלא סימן קללה הוואיל ולא ירדו כל עיקר מתחילה השנה:

סידרני את סדר השלוחן עירוף אוכלו זיימן לשלג – עמוד א' לשלג – סידרני את סדר השלוחן עירוף אוכלו זיימן לשלג – עמוד א' לשלג – יתפללא ד' מינסоро אשר יוציא לזריר יום בזומו. יזבכה לזריות ב' עולם הפלא'. לא לפרשן לכל הידידים ובפתני בנטיות ובפתני מדרשנות לזרות את הרבים לערילוי נטימת הקרובים. וזה יתני זכויות היזורן זליגים צדיקים.